

Ομιλία Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αντανίας, κ. Παρθενίου, της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος
Κυριακή 17 Ιουλίου 2022, Ιερός Ναός Παναγούδας Θεσσαλονίκης

Πανοσιολογιώτατε Αρχιμανδρίτα, προϊστάμενε του Ιερού Ναού Παναγούδας – Παναγίας Γοργοϋπηκόου, κ. Αμβρόσιε,

Αγαπητοί εν Κυρίῳ αδελφοί,

Υπάρχει κάτι εδώ, σ' αυτόν τον Ιερό Ναό, το οποίο τραβά τα μάτια μας, αιχμαλωτίζει τις καρδιές μας, εξευγενίζει τις σκέψεις μας. Αυτό, είναι λοιπόν η θαυματουργή εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου μας, τόσο αγαπημένη από τον πιστό λαό, διά της οποίας ακτινοβολεί η χαρισματική της παρουσία και η μητρική της αγάπη, στην οποία μάλιστα, μας συναντά συνεχώς η φροντίδα Εκείνης, η Οποία είναι η «Γοργοϋπήκοος βοηθός» μας. Στο πνεύμα της ανείπωτης μητρικής της αγάπης, σήμερον είμαστε θερμώς φιλοξενούμενοι στην ιερά αυτή Σκηνή Της, κατόπιν ευγενικής και αδελφικής προσκλήσεως του προϊσταμένου του πάνσεπτου Ναού τούτου, του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου κ. Αμβροσίου, και με την σεπτή αδεία και ευλογία του πολυσέβαστου και λίαν αγαπητού Ποιμενάρχου της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Παναγιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ανθίμου.

Εδώ δεν θα μπορούσαμε να μην εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον αγαπημένο μας οικοδεσπότη, ο οποίος διανθισμένος με την υπέρτατη αρετή – την αγάπη, μας κάλεσε να συμμετάσχουμε στην ευσεβή χαρά σας. Ο πατήρ Αμβρόσιος, θα έλεγα, είναι πάντα μέρος της χαράς μας, γιατί ήταν δίπλα μας και μαζί μας την εποχή της συνολικής μας απομόνωσης. Αυτή η αδελφική του αγάπη θα μείνει γραμμένη στην ευχαριστήρια μνήμη της αδελφότητός μας. Και ιδού, κατά την πρόνοια της Άχραντης Θεομήτορος, και προς μεγάλη μας χαρά, το πρώτο μας συλλείτουργο σ' αυτή την αγιοτόκο πόλη γίνεται ακριβώς σε αυτόν τον υπέροχο Ναό της.

Η έλευση μας εδώ, όπως λοιπόν γίνεται με όλα τα πράγματα στην ζωή, κατευθύνθηκε από την παντογνωσία του Θεού. Χωρίς δηλαδή να κοιτάξουμε πρώτα το ημερολόγιο, μαζί με τον πατέρα Αμβρόσιο κανονίσαμε το σημερινό συλλείτουργο για αυτήν την Κυριακή, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις μας. Όταν όμως μερίμνησα για να μάθω ποιοι Άγιοι εορτάζονται σήμερα στην Ελλάδα, γέμισα με θαυμασμό και αναφώνησα: «ώς θαυμαστός ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ πάντα ἐν σοφίᾳ ποιήσας!» Σήμερα λοιπόν, εορτάζεται και η μνήμη των Αγίων Επταριθμών Ισαποστόλων: Κυρίλλου και Μεθοδίου, Κλήμη, Ναούμ, Σάββα, Γοράζδου και Αγγελαρίου. Δεν είναι λοιπόν φανερή η εξ Ουρανού συνεργασία των Φωτιστών μας, των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, για τον ερχομό μας εδώ, στην γενέτειρά τους; Ερχόμαστε στον τόπο γεννήσεώς τους, και ακριβώς στη εορτή των επτά αυτών Ιεραποστόλων, φέρνοντας την απέραντη ευγνωμοσύνη μας για το διαφωτιστικό τους έργο, για τα πνευματικά μάτια που μας χάρισαν, για τον πολιτισμό που μας κιληροδότησαν.

Και πράγματι, όπως λέω συχνά στους αδελφούς μου, τα πνευματικά και πολιτισμικά οφέλη που έχουμε λάβει και ως λαός και ως τοπική Εκκλησία, πρώτα απ' όλα από την Πρωτόθρονο Μητέρα Εκκλησία, καθώς και από τον αδελφό ελληνικό λαό, μέσα από το ορθόδοξο ήθος και την παράδοσή του, που είναι αξιοθαύμαστα. Από εδώ λάβαμε την φώτιση και την βάπτισή μας, από εδώ λάβαμε την πολιτισμική μας υπόσταση. Όχι όμως μόνο στην αρχαιότητα, αλλά και στους πρόσφατους καιρούς, στις ημέρες μας, εμείς γενούμαστε ευεργεσίες από τους εν Χριστώ αδελφούς μας. Αρκεί να αναφέρουμε τον ρόλο που είχε το Περιβόλι της Υπεραγίας Θεοτόκου στην αποκατάσταση των μοναχικών κοινοβίων στη χώρα μας· τη βοήθεια και την ευλογία της

Ομιλία Θεοφύλεστάτου Επισκόπου Αντανίας, κ. Παρθενίου, της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος
Κυριακή 17 Ιουλίου 2022, Ιερός Ναός Παναγούδας Θεσσαλονίκης

Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ελλάδος για την εκπαίδευση φοιτητών μας στην Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου· και πολύ πρόσφατα, από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, όπου λάβαμε και την χαρμόσυνη είδηση για την αποδοχή της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος σε ευχαριστιακή και κανονική κοινωνία με όλη την Ορθόδοξη οικουμένη, που για εμάς συνιστά μια μυστική ένωση στον κόσμο των Αγίων.

Η Ορθόδοξη Ελλάδα είναι από πάντα θησαυρός και θεματοφύλακας της ιεράς ορθοδόξου Παραδόσεως και της ορθής θεολογίας. Αυτή διατήρησε αυτόν τον ανεκτίμητο θησαυρό ακόμη και τον περασμένο αιώνα, όταν οι υπόλοιπες ορθόδοξες χώρες βρίσκονταν σε πνευματικό σκοτάδι υπό τα κομμουνιστικά καθεστώτα. Πράγματι, για όλους όσους έρχονταν από τις χώρες όπου είχε διακοπεί η συνέχεια της ορθοδόξου ζωής, η παράδοση που τηρήθηκε στην Ελλάδα τους προκαλούσε θαυμασμό και δέος και κίνητρο ώστε να μπαίνουν στους ναούς και να γεντούν την ομορφιά της Ορθοδοξίας και από εκεί να την μεταβιβάσουν στις πατρίδες τους. Απ' αυτή την άποψη, η Ελλάδα εμφανίστηκε ξανά ως διαφωτιστής και ως αναμμένο κανδήλι της Ορθοδόξου πίστεως.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας μια προσωπική εμπειρία, ένα προσωπικό βίωμα της ορθοδόξου Παραδόσεως που ένιωσα κατά τα νεανικά μου χρόνια. Όταν ερχόμασταν στην Ελλάδα με τους γονείς μου, αλλά και αργότερα, πάντα με ενθουσίαζε η εμφάνιση και η παράσταση των ιερέων που τυχαία τους συναντούσαμε σε δημόσιους χώρους. Πλήρως ντυμένοι σύμφωνα με τον ιερατικό κώδικα, που ορίστηκε τους τελευταίους αιώνες στην Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία, με ράσο και καλυμμαύκι, άφησαν μια έντονη εντύπωση στη γνωστική μου συνείδηση, αφενός ευσέβειας, σοβαρότητας και σεμνότητας και αφετέρου πατρότητας και ελεημοσύνης. Η εντυπωσιακή και αξιοσέβαστη εμφάνισή τους ενστάλαξε και ανέπτυξε μέσα μου την αγάπη για την Ορθόδοξη πίστη και παράδοση – στην πραγματικότητα, ήταν ένα σιωπηλό αλλά ισχυρό κήρυγμα για την πίστη στην αληθινή αποκάλυψη του Θεού. Ως εκ τούτου, μια διαρκής επιθυμία και προσευχή μου είναι ο κλήρος της Εκκλησίας να τηρεί σταθερά την Παράδοση, διότι με αυτόν τον τρόπο συμβάλλει πολύ στη διατήρηση και διάδοση της ουσίας της θεοφανούς πίστεώς μας.

Σήμερα όμως, εορτάζουμε και τη μνήμη των αγίων Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, εκείνων των ηρώων της πίστεως, που με το μαρτυρικό και ομολογητικό τους αίμα συμμετείχαν στον καθορισμό των Δογμάτων και της Παραδόσεως της Εκκλησίας της Ανατολής και με τα έργα τους σφράγισαν την αλήθεια της πίστεως στον «ένα καὶ τὸν αὐτὸν Χριστόν, νιόν, Κύριον, μονογενῆ, ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωριζόμενον» Είθε οι βίοι τους να είναι η έμπνευσή μας και η αγάπη τους προς τον Χριστό – ο στόχος της ζωής μας.

Κλείνοντας, σας ευχαριστώ όλους για την αγάπη με την οποία μας υποδεχτήκατε, για τις ανοιχτές και ελεήμονες καρδιές σας, καθώς και για τις πολύτιμες για μας προσευχές σας. Ο Θεός να σας ευλογεί όλους και να φέρει χαρά στις ψυχές σας!

Εις πολλά έτη!